

מנוזה מאפה תיר סלת זכאות מצה בלוֹלָת בעמֵן ורְקִיךְיִ
מצות משׂוֹזִים בעמֵן   **וְאֵם מַנוֹזָה עַל הַמִזְבֵחַ קָרְבָנָר**
סלת בלוֹלָת בעמֵן מצה תהיה פותת אתה פתים ויצקה עלייה
עמֵן מַנוֹזָה הָוָא   **וְאֵם מַנוֹזָה מְרוֹזָעִית קָרְבָנָר**
סלת בעמֵן תעשייה ורבאת את המַנוֹזָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִאֱלָה
לייהוֹת והקריבתה אל הכהן והגישתה אל המזבוח והרים הכהן
מן המַנוֹזָה את אַזְכְרָתָה והקערת המזבוח אֲשֶׁר רִיזְעוֹת לְיהוֹת
והנזרת מִן המַנוֹזָה לְאַהֲרֹן ולבני קדושים קדושים מַאֲשִׁיעָיו הָוָה כָל
המַנוֹזָה אשר תקריבו לייהוֹת לא תעשייה זומץ כי כל שיאר וככל
רבע לא התקערתו מיפניו אֲשֶׁר לייהוֹת קָרְבָנָן רָאשִׁית תקריבתו אתה
לייהוֹת ואל המזבוח לא יעלו לְרִיזְעָז נִזְזָה וככל קָרְבָנָן מַנוֹזָה בְמִלְחָא
המַלְחָא וכָל הַשְׁבִית מַלְחָא בְרִית אֱלֹהִים מַעַל מַנוֹזָה עַל כָל
קרבנָר תקריב מַלְחָא   **וְאֵם תְּקִרְבָּת מַנוֹזָה בְכּוֹרִים**
לייהוֹת אַבִיב קָלְיָה באש גָּרְשָׁי כְרָמָל תקריב את מַנוֹזָה בְכּוֹרִיר
ונחת עליה עמֵן ושבות עלייה לבנה לבנה מַנוֹזָה הָוָא והקערת הכהן
את אַזְכְרָתָה מְגַרְשָׁה ומוֹשְׁמָנָה עַל כָל לבנהה אֲשֶׁר לְיהוֹת

ואם זבוז שיכמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם
נקבה תמיים יקריבנו לפנֵי יהוה וסמר ידו על ראש קרבנו ושותנו
פתח אهل מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבוח
סביב והקריב מזבוח העלמיים אשה לייהוֹת האזלב המcosa
את הקרב ואת כל האזלב אשר על הקרב ואת שתי הכלים
 ואת האזלב אשר עלהן אשר על הפסלים ואת היתרת על
הכבד על הכלים יסירה והקערתו אותו בני אהרן המזבוח
על העלה אשר על העצים אשר על הארץ אשד ר-ייז
ניזזז לייהוֹת

ואם מן הצאן קרבנו לזבוז שיכמים לייהוֹת זכר או נקבת מים
יקריבנו אם כטב הוא מקריב את קרבנו והקריב אותו לפנֵי
יהוה וסמר את ידו על ראש קרבנו ושותנו אותו לפנֵי אهل
מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבוח סביב והקריב
מזבוח העלמיים אשה לייהוֹת זלבנו האליה תמיינה בעמֵן

העזה יסירה ואות הזולב המכסה את הקרב ואת כל הזולב אשר על הקרב ואת עתיכי הכליה ואת הזולב אשר עלן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליה יסירה והקטירו הכהן המזבזה לוזם אעה ליהוּה

ואם עז קרבנו והקריבו לפנֵי יהוּה וסמר את ידו על ראיו וועזט אתו לפנֵי אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבוז שביב והקריב מומנו קרבנו אשה ליהוּה את הזולב המכסה את הקרב ואת כל הזולב אשר על הקרב ואת עתיכי הכליה ואת הזולב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליה יסירה והקטירם הכהן המזבזה לוזם אשה לר'יעז ניזז כלאלב ליהוּה זהקה עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל אלב וכלהם לא תאכלו

ויבר יהוּה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר גפע כי תזעט בעגאה מכל מצות יהוּה אשר לא תעשינה וועיד מאוזת מהנה אם הכהן המשיעץ יזעט לאשומות העם והקריב על חזטהו אשר חזט פר בן בקר תמים ליהוּה כזעטא וגהיא את הפך אל פתוח אהל מועד לפנֵי יהוּה וסמר את ידו על ראש הפך ושותע את הפך לפנֵי יהוּה ובלחן הכהן המשיעץ מירם הפך וגהיא אותו אל אהל מועד ועבל הכהן את אצבעו ברם וזהה מן הרם שבע פעמיים לפנֵי יהוּה את פנֵי פרכת הקרש וגתן הכהן מן הרם על קרנות מזבוז קטרת הסמיים לפנֵי יהוּה אשר באהל מועד ואת כל רם הפך ישפר אל יסוד מזבוז העלה אשר פתוח אהל מועד ואת כל אלב פר הזעטא ירים ממען את האלב המכסה על הקרב ואת כל הזולב אשר על הכבד ואת שעדי הכליה ואת הזולב אשר עלייהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליה יסירה כאשר יורם מישור זבוז העכמים והקטירם הכהן על מזבוז העלה ואת עור הפך ואת כל בשרו על ראשיו ועל כרעינו וקרבו ופרשו והוציא את כל הפך אל מזוז כמיונה אל מקום טהור אל שפר הדשן וערף אותו על עצים באש על שפר הדשן ישרפ